

ת"פ 55418/07/13 - מדינת ישראל נגד מ'

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 55418-07-13 מדינת ישראל נ' מ' (עציר)

בפני כב' השופטת מרב גרינברג
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מ' (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ועבירת כליאת שווא לפי סעיף 377 לחוק. עוד הודה והורשע במסגרת התיק דנא בעבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק, וכן עבירת זיוף- לפי סעיף 418 רישא לחוק.

2. לאחר שימוע הכרעת הדין, צירף הנאשם את ת"פ **29467-02-12 (בימ"ש כ"ס)** והורשע ע"פ עובדות כתב אישום מתוקן, בשתי עבירות נוספות של תקיפת המתלוננת מחודש יוני 2012 (להלן: "התיק המצורף"). יוער כי החלטת בית המשפט שניתנה במסגרת הליך המעצר בתיק המצורף הינה ההוראה החוקית אותה הפר הנאשם במסגרת התיק דנא.

1. ע"פ המתואר בכתב האישום בתיק דנא, בתאריך 2/1/13, נכנס הנאשם לביתו וזאת בניגוד להוראה חוקית שעמדה כנגדו לפיה היה עליו להימצא במעצר בית מלא בבית הוריו, נשוא החלטת המעצר בתיק המצורף, טיפס דרך חלון הסלון ונכנס לבית. משהבחינה בו המתלוננת החלה זועקת לעזרה ובתגובה הנאשם תקף אותה באמצעות ידיו והכה בראשה, נשך את מצחה, נתן לה מכה באפה ומשך בשערותיה. בהמשך, נטל את טלפון הנייד של המתלוננת ונעל אותה ואת בתם הקטינה בחדר השינה תוך שהוא נותר לישון בבית ושומר ברשותו את מפתחות הבית וטלפון המתלוננת. למחרת בבוקר עזב את הבית, הותיר את מפתחות הבית ונטל עימו את טלפון המתלוננת. כתוצאה ממעשיו אלו, נגרמו למתלוננת חבלות שריטות בגב התחתון, סימן כחול בגבה, שריטות בצווארה ובכתף ימין ונפיחות בראשה ובמצחה.

בהמשך למתואר לעיל הפר הנאשם את ההוראה החוקית, כשלא חזר להתגורר בכתובת מעצר הבית, ונעצר רק ביום 26/7/13. בנסיבות אלו החזיק תעודת זהות מזויפת אשר שייכת לאחר וזיפה בכך שהכניס את תמונתו לתוכה.

3. ע"פ המפורט בכתב האישום שתוקן בתיק המצורף, תקף הנאשם, ביום 14.6.12, את המתלוננת בכך שמשך בשערותיה, הכה בידה, הפילה על הרצפה ודחפה מחוץ לביתם תוך שהוא גורם לה חבלה- שריטה באמת יד ימין ושטף דם בזרוע היד.

שבוע עובר לארוע זה, בשעות הלילה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה אותה בירך רגלה הימנית וגרם לה לשטף דם פנימי.

4. נסיבות האירועים נשוא התיק דנא תוארו על ידי בהרחבה במסגרת הכרעת הדין, ואינני מוצאת מקום לפרט בעניין זה. עם זאת אדגיש, כי שני התיקים עניינם מעשי אלימות של הנאשם כלפי אשתו ואם בתו. הנאשם תקף קשות את אשתו כשהוא מפר באופן בוטה התנאים המגבילים שהוטלו עליו במסגרת התיק המצורף. במסגרת פרשת התביעה העידה בפני המתלוננת ומצאתי עדותה אמינה וכנה, כשהיא נתמכת בעדויותיהם של גיסה, אחיה ושוטרים שונים.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד בירס, הנאשם הורשע בעבירות חמורות המשקפות מימד של אכזריות קשה ומחייבות תגובה עונשית קשה. כמו-כן הרחיבה באשר לנסיבות הפרת תנאי החלטת בית המשפט והתנהלותו הבעייתית של הנאשם בתיק המצורף. עוד הוסיפה כי הנאשם לא נטל אחריות למעשיו האלימים כלפי המתלוננת בתיק דנא ואף ניסה להשחיר את פני המתלוננת במהלך עדותו בתיק. באשר למתחם העונש ההולם בתיק שבפנינו סבורה המאשימה כי נע בטווח של עשרים וארבעה עד ארבעים חודשי מאסר בפועל בתיק דנא ו-8 עד שניים עשר חודשי מאסר בתיק המצורף. כמו כן עתרה להשית על הנאשם מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

6. מן העבר השני, סבורה ב"כ הנאשם, עו"ד אוזן, כי מתחם ענישה המוצע ע"י המאשימה מוגזם ובלתי מידתי ולשיטתה יש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. ב"כ הנאשם הדגישה כי מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, המבין היום כי עשה לא מעט טעויות, וכי עליו לשים סוף למערכת היחסים הלא בריאה עם המתלוננת. עוד הפנתה לרקע לביצוע העבירות, לנסיבות המקלות של עבירת כליאת השווא, לכך שמתמודד עם קשיי ההליך המשפטי ומעצרו לבדו בשל חוסר רצונו לצער את הוריו החולים וכן לתפקודו החיובי בבית המעצר. ב"כ הנאשם הציגה פסיקה התומכת בטיעוניה.

הנאשם בדברו האחרון

7. הנאשם בדברו האחרון הצהיר כי מתכוון להתגרש מהמתלוננת ומבקש להתחיל בחיים חדשים לצד ארוסתו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם - כללי

8. על ההליך שבפניי חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

מתחם העונש ההולם

9. העבירות המרכזיות בשני התיקים שבפניי הינן עבירות אלימות כלפי בת זוג. הערך החברתי המרכזי שנפגע כפועל יוצא מביצוע עבירות אלו הינו זכותה החוקתית של המתלוננת כאדם וכאישה לביטחונה ושלומה הפיזי והנפשי. לא בכדי הדגיש המחוקק את החומרה במעשי האלימות במשפחה בכך שהכפיל את העונש שרשאי בית המשפט להטיל על עבירה של תקיפה כאשר זו מבוצעת בתוך המשפחה, ובתי המשפט, על ערכאותיהם השונות, עמדו על חומרת עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, אשר "**הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה**" ראה רע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל, מיום 20.08.09.

10. ההלכה הפסוקה אף אמרה את דברה בקול ברור ונחרץ באשר לכיעורן ומסוכנותן של עבירות הפוגעות בגופה של האישה ובכבודה ולתחושות הביזוי, השפלה והכאב שנגרמים לקורבנות האלימות במשפחה.

דברים ברוח זו נאמרו גם בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 11.10.07:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב על ידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות

כלפי קטינים או כלפי בת זוג;

11. בענייננו, מידת הפגיעה בערך המוגן רבה. עסקינן בתקיפה קשה וחמורה של המתלוננת שבוצעה תוך הפרה בוטה של הוראת בית המשפט. זאת ועוד, במהלך הלילה כלא הנאשם את המתלוננת בביתה ומנע ממנה יציאה מהבית או אפשרות להתקשר ע"י נטילת מפתחות הבית ומכשיר הטלפון שלה. נקל לשוות מול עיננו את החוויה הקשה שעברה על המתלוננת, כשהנאשם נכנס לביתה מבצרה כגנב באישון הליל, חבט בה, כלא אותה בדירתה והותירה חבולה ומדממת.

12. יתר על כן, הנאשם הורשע גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית שנועדה להגן על שלומה של המתלוננת בכך שבמשך כחצי שנה עזב את כתובת מעצר הבית ולא שב אליה, ותוך כדי כך חזר וביצע מעשי אלימות כלפי בת זוגו. עוד למדתי מטיעוני המאשימה, כי טרם עזיבתו את כתובת מעצר הבית בחודש ינואר 2014, לא התייצב הנאשם לדיונים בתיק המצורף, ניתק קשר עם שירות המבחן ובית המשפט התבקש להתלות ההליכים בתיק זה ולחלט הערבויות שהופקדו ונחתמו בו. כמו-כן הודה הנאשם והורשע בעבירה של זיוף תעודת זהות של אחר בכך שהכניס תמונתו לתוכה על מנת להקשות על זיהויו. במעשיו אלו פגע הנאשם, פגיעה קשה, בסדרי משפט תקינים בניסיונו להתחמק מהליכי שפיטה וחקירה בדרכי מרמה.

13. אף בתיק המצורף הורשע הנאשם בעבירות אלימות ברף חמור, כשמעשיו האלימים, שבוצעו בטווח של שבוע, גרמו למתלוננת חבלות בגופה.

מדיניות הענישה המקובלת בעבירות אלימות במשפחה

14. בחינת מדיניות הענישה המקובלת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת כי טווח הענישה רחב וגמיש ותלוי בשילוב נאשם בהליך טיפולי, עברו הפלילי וחומרת המעשים. בענייננו אין מקום לגזור גזירה שווה ממקרים אחרים בהם נאשמים נטלו אחריות מלאה על ביצוע המעשים המיוחסים להם ושולבו בהליך טיפולי שהניב פירות חיוביים, ועל כן רמת הענישה בתיקים אלו נמוכה יותר. במקרים הדומים בנסיבותיהם לעניינו של הנאשם בפניי, הושתו על נאשמים עונשי מאסר משמעותיים, הנעים בין 12-24 חודשים. יצוין כי המאשימה עתרה למתחם גבוה משמעותית של מאסר בפועל עד 42 חודשים אך לא סמכה עתירתה זו על פסיקה מתאימה והדברים אף אינם תואמים את הפסיקה הנוהגת בנסיבות דומות (השווה לעניין זה עפ"ג (חיפה) 33365-12-09 אלכסנדר באר נ' מדינת ישראל, שם הורשע המערער במסכת אירועי אלימות חמורה כלפי המתלוננת, בתה ואמה ונדון ל-42 חודשי מאסר. הערעור נדחה). מאידך הפסיקה שהוגשה ע"י ההגנה עוסקת ברובה בנאשמים שנטלו אחריות מלאה על מעשיהם החמורים.

15. כך לדוגמא, מתוך רשימה ארוכה של פסקי דין שנסיבותיהם דומות:

א. רע"פ 1631/12 פ' נ' מדינת ישראל, מיום 27.12.12, המבקש הורשע בעבירות

אלימות חמורות כלפי אשתו ונידון למאסר בן 18 חודשים. ערעור ורע"פ נדחו.

ב. רע"פ 7951/10 נ' נ' **מדינת ישראל** מיום 2.11.10. המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות תקיפת בת זוג ואיומים ונדון ל-10 חודשים. רע"פ נדחה.

ג. עפ"ג (מרכז) **15569-12-12 ב.ב. נ' מדינת ישראל**, נדון ערעור נאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג ונידון למאסר בן שנתיים (כולל הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים). ערעורו נדחה.

ד. עפ"ג (מרכז) **14788-05-11 א' נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ואיומים ונידון לעשרים וחמישה חודשים מאסר (מהם 8 חודשים של הפעלת מאסר מותנה).

ה. עפ"ג (חיפה) **33615-05-13 פלוני נ' מדינת ישראל**. המערער הורשע בעבירות תקיפת בת זוג ואיומים ונדון לשלושה עשר חודשי מאסר בגין התיק והפעלה במצטבר של שנת מאסר מותנה.

ו. ת"פ (חי') **4094-10-10 מדינת ישראל נ' מ' - הנאשם** הורשע על פי הודאתו במסכת עבירות אלימות כלפי אשתו ונדון ל-30 חודשי מאסר בפועל.

ז. ת"פ (רמ') **3007/08 מדינת ישראל נ' א' - הנאשם** הורשע בעבירות של תקיפה, איומים וכליאת שווא ונגזרו עליו 10 חודשי מאסר.

16. **באשר לעבירות הפרת הוראה חוקית וזיוף**, נוכח חומרת ההפרה ומשכה, אני סבורה כי יש לקבוע בגין מתחם נפרד ואין מדובר בעבירות הנבלעות במעשה התקיפה. באשר לעבירות אלו מציגה ההלכה הפסוקה מתחם ענישה גמיש שנע בין מאסר מותנה למספר חודשים של מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת בהתחשב בטיב ההפרה ואורכה.

17. **במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), מצאתי ליתן משקל למספר שיקולים. הראשון הינו הנזק שנגרם למתלוננת כפי שהוכח בפניי במסגרת דיוני ההוכחות, למתלוננת נגרמו חבלות קשות בפניה ובגופה (ראה לעניין זה - עדות השוטרת מלכי עת/5 ומזכר מתעד חבלות ת/6), וזאת לצד הפגיעה הנפשית, תחושות חוסר האונים והחשש שחשה במהלך קרות האירועים נשוא תיק זה, ואף בנסיבות התיק המצורף.

18. השיקול השני הינו **הרקע לביצוע העבירות** הנובע ככל הנראה מרצונו של הנאשם לכפות על המתלוננת בכח הזרוע ובדרכים אלימות הסכמתה לדרישתו לשאת אשה שנייה תחתיה.

19. לפיכך, כמצוות תיקון 113 ובהתאם לנסיבות מעשי הנאשם, הנני קובעת כי ביחס לעבירות האלימות, מתחם

הענישה ההולם לעבירה תקיפה חבלנית של בן זוג, נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל-24 חודשים, וביחס לעבירות הפרת ההוראה החוקית וזיוף, בין מאסר מותנה לשמונה חודשי מאסר בפועל.

נסיבות הקשורות לעושה העבירה

20. בכל הקשור לקביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם יש ליתן משקל לנסיבות שאינן קשורות במעשה העבירה עצמו. הנסיבה המרכזית היא טיבו של העושה אם כי בעניינן של עבירות אלימות במשפחה חזרו בתי המשפט לא אחת על הצורך להוקיע מעשי האלימות באמצעות ענישה מחמירה הנותנת לנסיבות המעשים משקל בכורה.

יפים לענייננו דברי כב' המשנה לנשיא מ' אלון (כתוארו אז) בע"פ 2037/92 בן דוד נ' מדינת ישראל :

" בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת מדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך וינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען יישמעו וייראו, הן מי שהורשע במעשי האלימות והן עבריינים בכוח."

וכן בע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל, 19.5.05:

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלו ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה."

21. בעניין זה יודגש כי מדובר בנאשם שלא נטל אחריות על מעשיו התוקפניים בתיק דנא. הנאשם אף בחר לנהל הליך הוכחות וזו זכותו המלאה אך בוודאי שלא ניתן להקל עימו כפי שנוהג בית המשפט כלפי מי שמודה, חוסך את שמיעת עדות המתלוננת, מפנים חומרת מעשיו ומבקש להשתלב בהליכים טיפוליים כדי למנוע הישנות מעשים דומים.

22. זאת ועוד, במסגרת ניהול ההוכחות אף התרשמתי כי הנאשם מסרב להתגרש מהמתלוננת ובכך להביא לידי פתרון את המחלוקות ביניהם אלא דבק ברצונו לשאת אשה שנייה לצידה ועקב סירובה של המתלוננת לכך פיתח כלפיה תחושות קשות של כעס ועוינות. שמעתי, במסגרת הטיעונים לעונש, דברי הנאשם וב"כ על כך שעשה עם עצמו חשבון נפש, שינה טעמו, ומוכן לסיים בדרך יפה את מערכת היחסים עם המתלוננת ואני תקווה כי הצהרותיו יהפכו בעתיד הקרוב למעשים ממש.

23. התנהלותו האלימה, הכחשתו הטוטלית את מעשי האלימות המיוחסים לו בתיק דנא ויחסו המזלזל כלפי המתלוננת עולים בקנה אחד עם התרשמתי השלילית מטיבו של הנאשם שאינו ירא מלהפר החלטת בית המשפט, חודר לביתה של אשתו ומפליא בה מכותיו. התנהלותו זו כלפי המתלוננת אף מעידה על רמת

מסוכנותו הגבוהה ועל סיכון גבוה להישנות מקרי אלימות כלפיה.

24. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שמדובר בבחור צעיר, נטול עבר פלילי, אשר עצור בגין התיק דנא חודשים רבים. בנוסף, הודה הנאשם וצירף תיק נוסף שתלוי ועומד כנגדו ובכך חסך את העדתה הנוספת של המתלוננת.

25. עוד הבאתי בין שיקוליי את עמדתה של המתלוננת כפי שבאה לידי ביטוי בעדותה, לפיה אינה רוצה שיאונה כל רע לנאשם (עמ' 30).

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ובחנתי השיקולים לקולא ולחומרא, מצאתי כי דינו של הנאשם להיענש בחומרה בגין העבירות בהן הורשע נוכח חומרת התקיפות וטיבה של הפרת ההוראה החוקית, תוך שאני נותנת משקל לעברו הפלילי הנקי וצירוף התיק הנוסף.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל בן 18 חודשים וזאת בניכוי ימי מעצרו מיום 15.6.12-29.7.12 וכן מיום 26.7.13 ועד היום, 2.4.14.
- ב. 12 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע, הפרת ההוראה חוקית וכליאת שווא.
- ג. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון ועבירת זיוף.
- ד. פיצוי למתלוננת בסך 5000 ₪. הכספים שהופקדו במ"ת יועברו לטובת פיצוי המתלוננת. יתרת הסכום תשולם עד ליום 1.6.14.
- ה. ניתן צו להשמדת המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ד, 02 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.

